

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Πνευματικὴ Θωράκιση: Θεία Λειτουργία καὶ Κοινωνία

«Οὔτε νὰ τῆς κάνει κακὸ μπορεῖ,
μὰ οὔτε ἀκόμη καὶ νὰ τὴν πλησιάσει...»*

Ψηλὰ στὴν Κωστε-
λάτα, τὰ κρύα τὰ
νερά», ἐκεῖ στὶς νοτιο-
δυτικὲς πλευρὲς τῶν
ὑπερήφανων Τζουμέρ-
κων, στοὺς πρόποδες

τῶν κορυφῶν Καταφίδι καὶ Πάνω Κωστελάτας, σὲ ὑψόμετρο 900 μέτρα περίπου, εἶναι σκαρφαλωμένα τὰ Τζουμερκοχώρια καὶ τὰ Κατσανοχώρια.

Ἐκεῖ στὸ χωριὸ Μονολίθι Ἰωαννίνων, ζοῦσε γύρω στὰ 1960 μιὰ οἰκογένεια εὐλογημένη, ἡ κυρὰ Σταυρούλα Μάνθου μὲ τὸν ἄντρα καὶ τὰ δυὸ παιδιὰ τους. Ὁλημερὶς στὰ χωράφια μὲ τὰ φουντωμένα καλαμπόκια καὶ τὰ καταπράσινα τριφύλλια, πότιζε, σκάλιζε, φρόντιζε τὰ ζωντανά τους.

Μὰ οἱ Κυριακὲς καὶ οἱ μεγάλες σχόλες ἦταν γι' αὐτὴν μέρες ξέχωρες, εὐλογημένες. Ἐτοίμαζε τὸ καλοζυμωμένο της πρόσφορο, ἔγραφε τὰ ὀνόματα γιὰ ζωντανούς καὶ πεθαμένους δικούς της, τὸ τύλιγε εὐλαβικὰ στὴν ἄσπρη ὑφαντὴ πετσέτα μὲ τὸ κοφτὸ ἀνεβατὸ καὶ τὶς δαντέλες, ἔκανε τὸ σταυρὸ της καὶ χαράματα ξεκίναγε γιὰ τὴν ἐκκλησία.

Ἐπαιρνε τὸ μονοπάτι μὲ τὴν ἀπότομη κατηφορία,

μίας ώρας δρόμο από του Άϊ-Γιώργη τόν συνοικισμό, για την έκκλησία τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἄνοιξη καὶ χειμώνα, μὲ τὶς νεροποντὲς καὶ τοὺς ἀγέρηδες, δυσκόλευαν πολὺ τὰ πράγματα στὴν λασπωμένη κατηφόρα. Καὶ στὸν γυρισμὸ λαχάνιαζε στὸν κοφτὸ ἀνήφορο.

Μὰ ἡ κυρὰ Σταυρούλα τ' ἀψηφοῦσε ὅλα. Γοργοχτυποῦσε ἀπὸ λαχτάρα ἢ καρδιά της. Νὰ λειτουργηθεῖ, νὰ πάρει μέσα της τὸν ἀφέντη Χριστὸ μὲ τὴν ἁγία Κοινωνία! Κι ἦταν καὶ ἄλλες μέρες γιορτινές, πὺ ἡ ἴδια μὲ λειτουργίες, «ἄνογια» κοντινά τους ἐξωκκλήσια.

* * *

Ἐκεῖνα τὰ χρόνια στὸ χωριὸ τῆς Ἄρτας Κάτω Γρεκικὸ ζοῦσε ὁ ξακουστὸς μάγος Γεώργιος Τριαντάφυλλος, γνωστὸς γιὰ τὸ διαβολικὸ του ἔργο ὄχι μόνον στὰ γειτονικὰ Τζουμερκοχώρια, ἀλλὰ καὶ στὴν κοντινὴ Μακεδονία, ἀκόμη καὶ στὴν Ἰταλία. Εἶχε προμηθευτεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία μὲ τὶς προσευχὲς καὶ ἐπικλήσεις τῶν δαιμόνων καὶ ἦταν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος σὲ ὅλη τὴν περιοχή.

Στὸ σπίτι τῆς Κυρὰ Σταυρούλας ὅλα κυλοῦσαν ἡσυχά. Βασίλευε γλυκιὰ εἰρήνη καὶ ἀγάπη ζηλευτή. Κάποτε ὅμως οἱ συγγενεῖς τοῦ ἀνδρός της πῆραν μίαν ἀπόφαση γιὰ ἓνα θέμα γενικότερο στὸ σόϊ τους. Μὰ ἡ κυρὰ Σταυρούλα δὲν συμφωνοῦσε καὶ μὲ τὸν τρόπο της τὸν καλὸ ἔλεγε ὅτι δὲν ἦταν συμφέρον γιὰ τὸ σπίτι της. Ἐκεῖνοι ἐπέμεναν, τὸ ἴδιο καὶ ἡ κυρὰ Σταυρούλα. Κι ἐκεῖνοι γιὰ νὰ πετύχουν τὸν παράνομο σκοπὸ τους, ξεκίνησαν μίαν καὶ δύο γιὰ τὸν Τριαντάφυλλο.

- Θὰ τὴν κανονίσουμε μεῖς... Ἀκοῦς ἐκεῖ..., ἔλεγαν πεισματωμένοι.

Τοὺς ἄκουσε ὁ μάγος μὲ προσοχή.

- Μὴν ἀνησυχεῖτε καθόλου... Θὰ γίνεῖ ὅπως τὸ θέλετε καὶ μὲ τὸ πα-

ραπάνω... **Θ**ὰ τὴν δέ-
σω ἐγὼ ὅπως ξέρω
καὶ δὲν θὰ τολμήσει
νὰ ξανασηκώσει πο-
τὲ πιά κεφάλι... **Ξ**έρω
ἐγώ...

Αφοῦ τὸν πλήρω-
σαν γερά, ἔφυγαν πε-
ριχαρεῖς γιὰ τὸ χω-

ριό. **Κ**αὶ περιμέναν... **Π**έρασαν μέρες, πέρασαν μῆνες, μὰ τί-
ποτα. **Ὅ**λα στὸ σπίτι της πήγαιναν καλά, κι ἀπὸ τὸ καλὸ στὸ
καλύτερο. **Ἦ**συχά κι ἀγαπημένα. **Κ**ι ὅλοι γεροὶ καὶ δυνατοὶ
καὶ πιότερο ἢ κυρὰ Σταυρούλα.

Δὲν εἶχαν ἄλλη ὑπομονή.

- **Τ**ὸν ἀπατεώνα... **Μ**ᾶς γέλασε... **Π**ῆρε τόσα λεφτὰ καὶ τί-
ποτα...

Καὶ ἀνήσυχοι καὶ θυμωμένοι ἔτρεξαν στὸ μάγο. **Ἀ**παιτητι-
κοὶ καὶ αὐστηροί.

- **Μ**πάρμπα Γιώργη, τί γίνεται;... **Κ**αλὰ τὰ πῆρες τὰ λεφτὰ,
μὰ ἀποτέλεσμα κανένα... **Μ**ὴ μᾶς γέλασε ἢ ἀφεντιά σου;...

Ὁ Τριαντάφυλλος τοὺς δέχτηκε σοβαρὸς καὶ προβληματι-
σμένος. **Ἦ**τανε σίγουρος γιὰ τὴν τέχνη του. **Μ**ὰ τώρα;...

- **Α**κοῦστε..., τοὺς λέγει. Οὔτε σᾶς γέλασα, οὔτε ἄδικα τὰ
πῆρα τὰ λεφτὰ... **Τ**όσα καὶ τόσα χρόνια ξέρω νὰ κάνω τὴν
δουλειά μου καὶ τὴν κάνω... **Μ**ὰ μὲ δαῦτη τὴν γυναῖκα δὲν
μπορῶ... **Σ**τέλνω, ξαναστέλνω τὸ δαίμονα ἐναντίον της, μὰ
τίποτα... **Γ**υρίζει ὀπίσω ἄπρακτος... **Ο**ὔτε νὰ τῆς κάνει κακὸ
μπορεῖ, μὰ οὔτε ἀκόμη καὶ νὰ τὴν πλησιάσει... **Κ**αὶ τοῦτο
φταίει: **Δ**ὲν χάνει λειτουργία τὴν Κυριακή... **Κ**αὶ κοινωνεῖ...

Κι ἔφυγαν ἐκεῖνοι μὲ ντροπὴ καὶ σκεπτικοί...

(*) Περιοδ. «**Ἡ Δράσις μας**», ἀριθ. τεύχους 480/Ἰούνιος-Ἰούλιος 2010.
Ἐπιμέλ. ἡμετ.